

שואל פרק שלשה ועשרים שבת

הגותות הב' ח
(6) גמי ק' וכך פועליס
השכתרית ע' ד' :
(7) תוט' ד' ואלו וכו'
לטמיטין פליק קמל
מגוניללה שלשות אלפבים כי
בנני זהה נו ולבל אחד
'א' ס' מלהות הלוונות
מעלות ען:
(8) ד' ר' ח' ג' ו' וכו'
ז' צ' צ' ח' צ' ס' ס' ס' ס' ס' ס' ס'
גרוניריה הא' :

ל מה בכבר. כןו צכלך טו' נוירן מל' שעברו כגןך ורק סוכני גופא. נרימיל קמיימל ריכט קמניא שעברו הטוריין וסיפעל קמניא טל ממה בכך מומליין דסיטי עטלו': צאל. היין גדול טוח וצעל ענטפיש הרטה ומלהה מיין חולך יט צפויומי לויינועם קפליטין ולודען: שאם יש בורגנין. מע' למבה לע' למיס הולך פאי' צצטם טאלל מטבכ בעיל למם ומכל קעיל כל'. במות לדלמיטין צעליזין (ק' כה). וכיוון דאות דער ציט לא טיכט על ידי' מקנס צצטם מומל למומנו הפליט. זמקוס טאלן סט אסיטיל: חמוחברות. טה' נלקונן צצטם עי' סוס מקטה' קש. זונזט אטכזוויס האטלאטי' ה' בתיבנא סרייא. טה' יט מליחות היין מניין מסוס דמעוקה סוכו': על עפקו בלה ומוט אן. דספפי אטמסן היל עט עפקו למול פאי' דומיל דללה: גו' בששלוא אדר דומיא דבליה משבחת לה. דומקו' נאטמאן גנן למתקן מע סטמזר: למוגן לה אפסא. עדבעדו לא גאנז דהנטה קלטעל: אלא עפקו מות מא' דוא. קאנט דלון ומכליךן וטהורני גומאל גו' לימול סוקולין וו'ס יט סס ממילעת גאנז: למוגן לי' גולםא. קאנט נו' מביבין דלון אבדיל. קיטעל דנטיגן מוממא דקמניא ומצעין פירט ייזו נלקונן גען גאנטזדער גאנז קנדלה: בין גו'זיות שן. דהיכן כו' אטדא: המבדיל בין קוידש דחויל. נידיכל צעלמען גו'זות למ' גאנן: ועבדיןן גאנטן. וו'הו' קז' מז' מז' מז' גאנן על סטום נאטל גומולו' דאנדאלן וכ'ס דה' היל גאנז צפמלה מוואר גענטום גרכז'ו' וו'גראן סטטום: וומפלתינן פיטליג. גו'זען ערלעס: אההייא. קאו' וו'סאי' גאנל': אי' נוימא אירישא. דקמניא ט'ק נל'יסקור וו'קמי'ה דען' סטול גומולו' סט'ויס' כה' גאנל' גו'ס דכלגען גומיסוילו' ס' לע' לממייר נידיכל על קה'ש וו'ל צומליה גאנן גאנל'ו' רטהי' לממר למאייר סט'ו' לי' פועליס' הו' קאנ' לי' פירטום למומי' צטם היין רטהי' נאטמאן מגען' לי' גאנ'

"... אבא לרב איש יבמרא בא אמרין הבי המבריל בין קודש לחול ועובדין צורכין אמר רב אשוי כי הוינא כי רב כהנא הוה אמר המבריל בין קודש לחול ומסתהין סיטליה: כל אמר אבא שאל כל שניי וכו': (אייבעא להו) אבא שאול אהיה אילימה ארישא קאי אין מחשייכין על התחום לשבור פועלים להביא פירות האי."

הקביל בפהלך צר' שכיר על הולס ואוקראינן נקראו כהונת הגזירות מצור בודהה יון והבריל על הוכס. וסלק שומאץ אשאטור לשוטה מלכוד עבד שהבריל ואפייל לא אמר אלא המבריל בין קוז'וחל' חול' רוי. והוא רב אש' דוחא כהא אמר כי הרון

וְשָׁמֶן וְלֹהֲבִיא פִּירּוֹת. סַמְמֵד
כַּפְרָה כַּמְתֻסָּה מִמְצָאֵין לְסַמְרָה
סַכְלָה בְּכָל מַעֲלָצֵין (עַיְלוֹצֵין דְּלַיָּחָה):
סַכְלָה גְּלִיכָּה כְּיוֹתָה דּוֹ נֶלֶךְ יְתַיִן

רבינו הנאנל
והו שאומרים מהשכין
חכמתו שאן זכיין ואיך
מהשכין חשבנות שצרכין,
בכך ימוך אום בחריה ור' ינאי
ובכך פולין ר' ינאי ור' ינאי
הוואצרי על דה זו. אבל לא
אומר רבנן זכיינן ואיך עירין
להלזין, ואוקראין אם עירין
עלילו שכירויות בהשכין אסרו
לומדו לנו ואפלילו לישיב לודז
שצרכין וליין והן חשבנות
הגשאאר עליין ואיך ואסרו. אמר רב
הוואצרי אמר יהודה לאדים לומדו להלזרו
בר' ינאי גולך להלזר שאם לא
בורגונין הולך אפליל ביחסות
תנין אין מחשיכין על החשיבות
בלבד כבוד פולין ולהיאן זכיין
הוואצרי משנה ר' ינאי וקשייא
אקסיאו בה. ומקשיניא
בלמלט שבור פולין דיניין
ענמא דאן מחשיכין על